

N:o 22.

Af Herr P. Pehrsson i Norrsund: Angående registreringsafgift vid införsel af vissa landtmannaprodukter.

I dåvarande Statsrådet, nuvarande Presidenten Forssells yttrande till statsrådsprotokollet den 30 December 1876, intaget som bilaga till Kongl. Maj:ts proposition till 1877 års Riksdag, om grundskatternas afskrifning, uttalas den åsigt, att det icke finnes någon statsrättslig urkund eller något privaträttsligt kontrakt, som skapat statens eganderätt till grundskatterna.

Icke desto mindre hafva de förslag till grundskattefrågans lösning, som allt sedan dess varit under Riksdagens behandling, och hvarigenom jordbruket på en gång eller inom mycket kort tid bort befrias från denna orättvisa börda, genom Kamrarnes olika beslut förfallit.

Ingen vet när dessa frågor kunna få sin fullständiga lösning. Det kan ske snart, och det kan dröja länge. Emellertid lider vårt jordbruk, landets modernäring, af den hårda och orättvisa beskattningen, som ej blott grundskatterna utan äfven roteringen och andra utslutande på jorden hvilande bördor förorsaka.

Vårt lands jordbrukare kunna icke konkurrera med af naturen lyckligare lottade länders, helst som utländsk spannmål kan hit importeras till billigare pris än som den inhemska, utan förlust för jordbrukaren, icke kan säljas. Under sådana förhållanden måste den jordbrukare, som ej ärft förmögenhet, till en början skuldsätta sig och blifver slutligen ruinerad. Af chefens för Justitiedepartementet embetsberättelse för år 1883 framgår, att fastighet å landet häftar för in-tecknad skuld till belopp af 861,857,762 kronor. Att denna oerhörda skuld-

sättning är en säker gradmätare på jordbrukets betryckta ställning, tror jag icke någon kan förneka, och då af samma embetsberättelse jemväl visas, att skuldsättningen för året utgjort öfver 87 millioner, eller nära 5 millioner mera än år 1882, så anser jag att något bote-medel häremot måste påtäckas. Det närmast till hands liggande är efter min mening att lägga tull å ifrån utrikes ort inkommande landtmannaprodukter. Det är icke min mening att i öfrigt biträda skyddstullssystemets grundsatser, utan afsigten är blott att tullen skall utgöra en ersättning för den orättvisa, jordbruket genom grundskatterna och andra på jorden hvilande onera lider i förhållande till andra näringar, hvarföre detta tullskydd skulle upphöra, så snart dessa orättvisor försvinna.

På grund af hvad jag här i korthet anfört vågar jag föreslå, att Riksdagen ville besluta,

att vid införsel till riket af följande tullfria varor skall erläggas en inregistreringsavgift af nedannämnda belopp, nemligen: för spanmål, malen eller omalen, ost, smör och fläsk samt för trävaror, huggna, sågade eller bilade, 8 procent af varans värde.

Stockholm den 26 Januari 1885.

Pehr Pehrsson

i Norrsund,

Riksdagsman för norra Roslags domsaga.